

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu **Ing. J. Z., podnikateľa podnikajúceho pod obchodným menom Ing. J., s miestom podnikania H.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. Č., advokátom, M., proti žalovanému **S. O., s. r. o., N.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. M. G., advokátom, G., **o zaplatenie 2 972,43 € (89 547,50 Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. januára 2008, č. k. 4Cob/50/07-157, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **z a m i e t a**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 236,32 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 89 547,50 Sk s 13% ročným úrokom z omeškania od 01. 07. 2005 do 30. 01. 2008 do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Ďalej rozhodol, že úroky z omeškania zo sumy 89 547,50 Sk počínajúc dňom nasledujúcim po vyhlásení rozsudku do zaplatenia je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, ktorá zodpovedá v každom jednotlivom polroku trvania omeškania v percentách súčtu čísla 10 a základnej úrokovej sadzby NBS vo výške platnej vždy k 1. dňu príslušného kalendárneho polroka, maximálne do výšky 13% ročne. Žalovanému uložil

povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 28 221,-- Sk a trovy odvolacieho konania vo výške 22 362,-- Sk v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca uzavrel so zástupcom žalovaného Ing. R. Ž. ústnu dohodu o plynovaní obilia v Parchovanych z dôvodu, že obilie bolo napadnuté škodcom-zrniarom čiernym. Žalobca vykonal plynovanie v nákupnom sklade Parchovany v dňoch 27. 04. 2005 až 11. 05. 2005. Prvá časť plynovania bola vykonaná v sile v dávkovačoch obilia v apríli 2005 a druhé plynovanie bolo vykonané v hangári - sklade obilia naraz dňa 11. 05. 2005, pričom plynovanie bolo vykonané ručnými sondami za použitia plynu Phostoxín a Ekophos, s účinnou látkou fosforovodíka. Uvedené prípravky nemajú reziduálny účinok, čo znamená, že po vykonaní plynovania a následnom odvetraní pri úplnom dodržaní pracovno-technologických postupov ošetrované obilie zostalo naďalej nechránené od prípadných nových škodcov, čo vyplynulo aj zo stanoviska Školiaceho strediska v Banskej Bystrici. Plynovanie pšenice (ručným sondovaním 2700 ton a dávkovačom 450 ton) bolo vyfakturované žalobcom faktúrou č. 6/2005 zo dňa 23. 06. 2005 v sume 116 203,50 Sk, splatnou dňa 13. 06. 2005. Listom zo dňa 09. 06. 2005 žalovaný oznámil žalobcovi, že nesúhlasí s vyfakturovaným množstvom vo faktúre č. 6/2005, faktúru vrátil naspäť žalobcovi a žiadal o vystavenie dobropisu k faktúre. Žalobca dobropisom č. 10/2005 dobropisoval - znížil o 700 ton pôvodne vyfakturované množstvo obilia (plynované ručným sondovaním) o 26 656,--Sk. Listom, doručeným žalobcovi dňa 06. 07. 2005, žalovaný oznámil, že reklamuje vykonané práce, ktoré žalobca vykonal v dňoch 27. 04. až 11. 05. 2005, ďalej oznámil, že na porade, konanej dňa 30. 06. 2005, sa vyslovila veľká nespokojnosť s dosiahnutým účinkom plynovania a z tohto dôvodu nemôžu akceptovať vystavenú faktúru, nakoľko sú nútení vykonať ďalšie plynovanie celého množstva obilia. Žalobca v konaní namietal, že okrem listu žalovaného, ktorý obdržal dňa 06. 07. 2005, inú reklamáciu vo vzťahu ku kvalite vykonaných prác zo strany žalovaného nemal, pretože dňa 09. 06. 2005 žalovaný reklamoval u neho len množstvo vyfakturovaného zaplynovaného obilia. Namietal tiež, že reklamácia z júla 2005 nie je vytýkaním väd bez zbytočného odkladu, na základe ktorej by súd mohol priznať žalovanému nárok z vadného plnenia.

Zo svedeckej výpovede svedka Ing. R. Ž. (pracovníka žalovaného) krajský súd zistil, že okolo 28. 05. - 29. 05. 2005 žalovaný zistil, že škodca je naďalej v zaplynovanom obilí a plynové tablety sa nerozložili, pričom okolo 20. 06. 2005 bol robený rozbor na výskyt

škodcu v obilí a následne koncom júna 2005 vedenie žalovaného na práce vykonané žalobcom uplatnilo reklamáciu listom doručeným žalobcovi v júli 2005. Keďže reklamácia nebola zo strany žalobcu vybavená novým preplynovaním, žalovaný si dal preplynovanie opätovne urobiť iným dodávateľom, a to pánom L.. Žalovaný poukázal na to, že ak zaplatil za opätovné preplynovanie dodávateľovi L. a mal by zaplatiť aj žalobcovi, bude platiť dvakrát za jedno a to isté plnenie.

Krajský súd ďalej v napadnutom rozsudku uviedol, že voľba nárokov z vadného plnenia vyplýva len vtedy, ak objednávateľ bez zbytočného odkladu reklamuje vady, čo v tomto prípade zo strany žalovaného nebolo preukázané. Ak preplynovanie obilia bolo ukončené dňa 11. 05. 2005 a do 10 dní bola z obilia stiahnutá plachta, tak od 21. 05. 2005 mal žalovaný objektívnu možnosť zistiť stav vykonaných prác, pričom účinnosť plynovania mohla byť zistená pravidelným mesačným rozborom obilia. Jediná námietka Ing. Ž. sa týkala len nerozloženia tabliet, a nie nekvality vykonaných prác. Listom zo dňa 09. 06. 2005 žalovaný reklamoval množstvo fakturovaného obilia, pričom táto reklamácia bola žalobcom vybavená dobropisom č. 10/2005, a to znížením pôvodne fakturovanej ceny o sumu 26 656,-- Sk. V konaní nebolo preukázané, že v máji alebo júni 2005 by žalovaný reklamoval u žalobcu vady kvality prác a urobil konkrétny výber nároku z vadného plnenia. Nebolo tiež preukázané, že žalovaný by z dôvodu vadného plnenia odstúpil od zmluvy o dielo, alebo požadoval zľavu z ceny, alebo včas požadoval nové preplynovanie. Pracovník žalovaného Ing. R. Ž. uviedol, že vzhľadom na to, že s vecou sa nedalo čakať, požiadal o preplynovanie pána L.. S poukazom na uvedené žalobca tak už ani nemohol vykonať odstránenie väd, keďže vadné plnenie odstránil tretí subjekt.

Po vykonaní dokazovania krajský súd dospel k záveru, že v tomto prípade vady neboli žalovaným vytknuté bez zbytočného odkladu voči žalobcovi, pričom vady si sám žalovaný dal odstrániť tretím subjektom a ďalej nebolo preukázané, aký nárok z vadného plnenia si žalovaný uplatnil voči žalobcovi. Žalobca v konaní tiež namietal, že žalovaný voči nemu nereklamoval vady bez zbytočného odkladu a neuplatnil si príslušný nárok z vadného plnenia (ust. § 562 ods. 2 Obch. zák.), žalovanému preto vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela dohodnutú medzi zmluvnými stranami, keďže nárok na jej zaplatenie vznikol vykonaním diela. S poukazom na uvedené Krajský súd v Prešove zmenil rozsudok súdu

prvého stupňa a zaviazal žalovaného na zaplatenie ceny diela v sume 89 547,50 Sk, t. j. vo výške vyplývajúcej z pôvodnej fakturácie po odpočítaní dobropisovanej sumy.

O úroku z omeškania súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný bol v omeškani s platením peňažného záväzku na zaplatenie ceny zhotoveného diela, preto je povinný platiť úroky z omeškania. Keďže konkrétna sadzba úrokov z omeškania medzi účastníkmi nebola dohodnutá, vychádza sa zo základnej sadzby NBS, platnej za jednotlivé polroky omeškania, povýšenej o 10%, nie však viac ako 13% ročne. Limit 13% je určený úrokom z omeškania uplatneným v takejto výške žalobcom.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote dovolanie, v ktorom napadol rozsudok krajského súdu s poukazom na to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p.).

Dovolateľ uviedol, že Okresný súd v Starej Ľubovni rozsudkom zo dňa 27. 03. 2007, č. k. 3Cb/10/2006-87 zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 89 547,50 Sk s príslušenstvom a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 25 227,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu. Poukázal na to, že súd prvého stupňa na základe náležitého zistenia skutkového stavu veci jednoznačne uzavrel, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie asanačným prác na pšenici za účelom zničenia škodcu. Vzhľadom na to, že nedošlo k rozpusteniu aplikovaného chemického prípravku a nedošlo ani k zničeniu škodcu, tak žalovaný prostredníctvom zodpovedného vedúceho Ing. Ž. túto skutočnosť ústne -telefonicky riadne a včas reklamoval u žalobcu. Keďže nedošlo k rozpusteniu tabliet ani po uplynutí ďalšej doby určenej žalobcom, Ing. Ž., ako aj pracovníčka žalovaného p. A., znovu kontaktovali žalobcu, že škodca nie je zničený a nachádza sa v obilí. Žalobca žalovanému oznámil, že momentálne nemá plyn a dal im kontakt na iného dodávateľa týchto prác, a to pána L., ktorý následne vykonal preplynovanie k spokojnosti žalovaného. Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že zo strany žalovaného došlo k riadnej a včasnej reklamácií podľa ust. § 562 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a keďže vykonané dielo malo vady, nakoľko jeho vykonanie nezodpovedalo výsledku

určenému v zmluve, t. j. nedošlo k zničeniu škodcu, tak žalobca svoj záväzok riadne a včas nesplnil.

Ďalej dovolateľ uviedol, že na základe odvolania žalobcu odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalovaného zaviazal k zaplateniu žalovanej istiny s príslušenstvom. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa opiera o skutočnosť, že žalovaný v konaní nepreukázal, že včas vytkol vadné plnenie zo strany žalobcu ako dodávateľa a uplatnil konkrétny nárok z vadného plnenia, preto žalovanému nepriznal práva z vadného plnenia. Zároveň súd konštatoval, že žalovanému vznikla povinnosť podľa § 564 ods. 1 Obchodného zákonníka zaplatiť žalobcovi ako zhotoviteľovi cenu vykonaného diela.

Postup krajského súdu dovolateľ považoval za nezákonný z dôvodu porušenia viacerých ustanovení O. s. p., pričom napadnuté rozhodnutie súdu spočíva aj v nesprávnom právnom posúdení veci.

Podľa názoru dovolateľa krajský súd, ako súd odvolací, nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktoré upravujú zmluvu o dielo. Sám začal znovu vykonávať dokazovanie opätovným výsluchom Ing. Ž. a p. A., pričom najmä výpoveď svedka Ing. Ž. úplne vytrhol z kontextu a opomenul i ďalšie dôkazy, ktoré boli vykonané pred súdom prvého stupňa. Navyše vykonal aj ďalšie dôkazy, ktoré žalobca začal navrhovať v odvolacom konaní a ktoré neuviedol v odvolaní a ani pred okresným súdom, t. j. na množstvo pšenice, ktorá sa mala nachádzať v sklade Parchovany, ako aj na skutočnosť, že plynovanie malo byť vykonané na dvoch samostatných miestach, čím porušil ust. § 212 ods. 1 O. s. p.

Dovolateľ poukázal na to, že listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že v kritickom období žiadna pšenica zo skladu Parchovany nebola odvezená inému odberateľovi. Nebolo preukázané ani to, že pšenica mala byť splynovaná na dvoch miestach, ako to tvrdil žalobca. Odvolací súd sa tiež nezaoberal výpoveďami svedkov Ing. Ž. a p. A. pred okresným a krajským súdom.

Dovolateľ ďalej uviedol, že dôkazy, ktoré predkladal žalobca pred okresným súdom, boli v priebehu prvostupňového konania úplne vyvrátené. Žalobca súdu prvého stupňa

predložil stanovisko Školiaceho strediska Banská Bystrica zo dňa 15. 12. 2006, v ktorom sa uvádza, že prípravky Phostoxin a Ekophos nemajú reziduálny účinok, čo znamená, že po vykonaní plynovania, následnom odvetraní a pri úplnom dodržaní pracovno - technologického postupu zostáva ošetrované obilie ďalej nechránené od prípadných nových škodcov. Z predmetného stanoviska však vyplýva, že nebola známa teplota pri plynovaní, ktorá je však dôležitá z hľadiska toho, že hlavná smrtiaca dávka plynu do tela hmyzu sa dostáva pomocou dýchacieho vzdušnicového systému, a preto je možné, že mesiac po vykonanom plynovaní uvedenými prípravkami sa objaví živý škodca. Vzhľadom na to, že tento škodca nebol vôbec zničený od samého začiatku plynovania, žalovaný si vyžiadal stanovisko od Školiaceho strediska Banská Bystrica (jedná sa o stanovisko zo dňa 12. 03. 2007, ktoré bolo predložené aj súdu prvého stupňa), v ktorom sa jednoznačne uvádza, že po dvoch týždňoch mali byť tablety rozložené a že v dôsledku nerozloženia tabliet - prípravku nebol škodca zničený, nakoľko účinná látka prípravku, ktorou je fosforvodík, sa vytvorí len pri rozložení tabliet za prítomnosti okolitej vlhkosti prostredia alebo vlhkosti skladovanej komodity. Z dôvodu, že z nerozložených tabliet sa neuvolnilo dostatočné množstvo účinnej látky (fosforvodíka), je možné, že z uvedeného dôvodu nedošlo k zničeniu prítomného škodcu. Tento listinný dôkaz odvolací súd opomenul a v napadnutom rozsudku sa ním ani nezaoberal.

Dovolateľ poukázal na výpoveď Ing. Ž., ale najmä na výpoveď svedkyne A. pred súdom prvého stupňa. Menovaní svedkovia jednoznačne tvrdili, že škodca nebol zničený, a preto opakovane volali a reklamovali uvedenú skutočnosť u žalobcu, ktorý ich ubezpečoval, že po opätovnom prikrytí pšenice dôjde k rozpusteniu tabliet a k zničeniu škodcu. Vzhľadom na to, že k zničeniu škodcu nedošlo a žalobca odmietol vykonať opätovne plynovanie pšenice, pričom došlo k značnému premnoženiu škodcu, žalovaný (na samotné odporúčenie žalobcu) bol nútený požiadať o uskutočnenie prác iného dodávateľa. Písomná reklamácia množstva zo dňa 09. 06. 2005 bola iba následná reklamácia, ktorej predchádzala reklamácia kvality diela. V tomto smere dovolateľ poukázal aj na stanovisko právneho zástupcu žalobcu pred odvolacím súdom, ktorý žiadal, aby odvolací súd aspoň čiastočne vyhovel nároku žalobcu. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný mal časť splynovanej pšenice odviezť a odpredať odberateľovi, sa preukázalo ako nepravdivé a zavádzajúce.

S právnym názorom Krajského súdu v Prešove v napadnutom rozsudku sa dovolateľ nestotožnil, pretože krajský súd náležite nevyhodnotil všetky dôkazy vykonané v konaní, na základe čoho vec nesprávne právne posúdil, a to najmä pochybil pri aplikácii ust. § 536, § 562 ods. 1 a 2 a § 428 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka a v dôsledku toho aj nesprávne a nezákonne rozhodol, keď žalobe v celom rozsahu vyhovel. Mal za to, že z jeho strany došlo k včasnej a riadnej reklamácií bez zbytočného odkladu po tom, čo zistil vady žalobcom vykonaných prác. Pri reklamácií postupoval zákonne. Vykonané dielo malo vady, pretože výsledok nezodpovedal dohode zmluvných strán, keďže nedošlo k zničeniu škodcu. Žalobca svoj záväzok riadne nesplnil, jeho nárok je nedôvodný a žalobcovi nemožno priznať cenu prác, ktoré musel žalovaný opakovať, pričom preplynovanie musel vykonať iný subjekt.

Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 01. 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru je rozsudok odvolacieho súdu správny, skutkovo a právne riadne zdôvodnený. Mal za to, že žalovaný v dovolaní nič nové a právne významné neuviedol. Opätovne poukázal na svoje vyjadrenie vo veci zo dňa 19. 06. 2007. Poukázal najmä na to, že žalovaný reklamoval množstevné vady a až po 56. dňoch od vykonania prác reklamoval kvalitatívne vady (06. 07. 2005), pričom svedkovia o vadách vykonaných prác, resp. o existencii škodcu vedeli najneskôr od 25. 05. 2005. Keďže žalovaný neoznámil vady diela žalobcovi bez zbytočného odkladu po tom, čo ich zistil, tak podľa ust. § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka mu nemohli byť priznané nároky z titulu väd diela (množstevné vady boli žalovanému dobroprisané).

Žalovaný namiesto riadnej reklamácie u žalobcu si dal dodávku obilia preplynovať L. L., ktorý práce vykonal v čase od 29. 06. 2005- 04. 07. 2005. Žalovaný po preplynovaní obilia reklamoval vady prác u žalobcu formálne, keďže žalobca už mal znemožnené vady odstrániť, pretože reklamácia mu bola doručená až dňa 06. 07. 2005. Žalobca mal za to, že v danom prípade išlo len o úmyselné zveličenie s cieľom vyhnúť sa zaplateniu ceny za vykonané práce. Poukázal na to, že pri plynovaní obilia dodržal stanovený technologický postup, avšak plyn Photoxín a Ekophos nemá reziduálny účinok. Žalovaný mal možnosť a musel bez zbytočného odkladu vzhľadom na známy stav notifikovať vady tovaru

a urobiť voľbu medzi nárokmi z vadného plnenia. V žiadnom prípade neprichádzalo do úvahy to, aby si preplynovanie dal urobiť tretiemu subjektu, pokiaľ trval zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ust. § 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania a je prípustné, prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada odvolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, aj keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Ďalej prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu podľa odseku 3.

Prípustnosť dovolania je v danom prípade daná ustanovením § 238 ods. 1 a ods. 5 O. s. p., pretože odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej o peňažnom plnení, ktoré prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, ktorá v deň podania návrhu na prvostupňovom súde v zmysle nariadenia vlády č. 428/2005 Z. z., bola ustanovená vo výške 6 900,-- Sk.

Nesprávne právne posúdenie môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu. Preto možno dovolaním napadnúť nielen právny záver odvolacieho súdu, týkajúci sa bezprostredne predmetu konania, ale aj posúdenie predbežnej otázky, dôkazného bremena a pod. Treba však uviesť, že podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O. s. p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom, určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných vád (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p.) a vád hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení, urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O. s. p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zřejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O. s. p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Podľa ust. § 560 ods. 1 Obchodného zákonníka dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve.

Podľa ust. § 562 ods. 1 Obchodného zákonníka objednávateľ je povinný predmet diela prezrieť alebo zariadiť jeho prehliadku podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní predmetu diela.

Podľa ust. § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka súd neprizná objednávateľovi právo z väd diela, ak objednávateľ neoznámí vady diela bez zbytočného odkladu po tom, čo ich zistil, alebo mohol zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti pri ohliadke predmetu diela.

Povinnosť prehliadnuť zhotovené dielo je ustanovená zákonom v záujme včasného zistenia väd diela. Vykonanie prehliadky je nepriamo ustanovené ako začiatok lehoty na oznámenie väd tovaru (reklamačná lehota). Lehota na oznámenie väd má charakter premlčacej lehoty, t. j. súd na jej uplynutie bude prihliadať vtedy, pokiaľ túto skutočnosť namietne zhotoviteľ diela.

V posudzovanom prípade bola medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom uzavretá v ústnej forme zmluva o dielo podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Na jej základe žalobca vykonal pre žalovaného plynovanie pšenice napadnutej škodcom-zrniarom čiernym v sile a hangárovom sklade v období 27. 04. 2005 - 11. 05. 2005, dôkazom čoho je písomný protokol o vykonaní asanačných prác, podpísaný dodávateľom a odberateľom prác. Plynovanie pšenice bolo vykonané v dvoch etapách: koncom apríla 2005 a dňa 11. 05. 2005. Vykonaním diela žalovanému podľa ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela. Žalovaný odmietol žalobcovi cenu diela zaplatiť z dôvodu, že práce neboli vykonané kvalitne a dielo tak malo vady, ktoré mal u žalobcu ústne-telefonicky reklamovať pracovník žalovaného Ing. Ž., pričom táto reklamácia mala predchádzať písomnej reklamácií zo dňa 09. 06. 2005, v ktorej žalovaný voči žalobcovi namietal (reklamoval) množstvo pšenice vyfakturované žalobcom vo faktúre č. 6/2005 zo dňa 30. 05. 2005 a žiadal o vystavenie dobropisu. Faktúrou č. 6/2005 žalobca vyfakturoval žalovanému cenu vykonaných prác (za plynovanie pšenice) v sume 116 203,50 Sk. K faktúre č. 6/2005 žalobca vystavil dňa 23. 06. 2005 dobropis č. 10/2005 v sume 26 656,-- Sk, v ktorom o túto sumu znížil pôvodne vyfakturovanú cenu diela, ktorá zostala nezaplatená v sume 89 547,50 Sk s prísl. Žalobca na súde prvého a druhého stupňa poprel, že by žalovaný u neho ústne-telefonicky reklamoval kvalitu vykonaných prác a uplatnil si právo zo zodpovednosti za vady podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka pred písomnou reklamáciou, ktorá mu bola doručená dňa 06. 07. 2005 a zároveň podľa ust. § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka namietal, že žalovaný ako objednávateľ mu neoznámil kvalitatívne vady diela bez zbytočného odkladu po tom, čo ich mohol, resp. mal zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti. Tvrdenia žalobcu a žalovaného (jeho pracovníkov Ing. Ž. a p. A.) ohľadne ústnej reklamácie kvality vykonaných prác sú tak vo vzájomnom rozpore. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania tejto skutočnosti spočívalo na žalovanom, ktorý namietal kvalitatívne vady diela a z uvedeného dôvodu odmietol žalobcovi zaplatiť cenu diela. Z ust. § 564 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri vadách diela platia primerane ust.

§ 436 až § 441 Obch. zákonníka, pričom právna úprava nárokov z väd vychádza z rozlíšenia podstatného a nepodstatného porušenia zmluvy.

Po preskúmaní veci dovolací súd sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove (odvolací súd), že žalovaný v konaní nepreukázal, že voči žalobcovi ako zhotoviteľovi oznámil (notifikoval) konkrétnu vadu diela, týkajúcu sa nekvality vykonaného plynovania pšenice bez zbytočného odkladu po tom, čo ju mal zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti po vykonaní diela (objektívne mal a mohol ju zistiť po odkrytí pšenice po 21. 05. 2005) a že si voči nemu uplatnil konkrétny nárok z vadného plnenia, teda, že právne relevantným spôsobom si voči žalobcovi riadne a včas uplatnil právo zo zodpovednosti za vady diela v súlade s Obchodným zákonníkom. Pokiaľ žalovaný doručil žalobcovi písomnú reklamáciu na kvalitu vykonaných prác dňa 06. 07. 2005, nemožno to považovať za bezodkladné oznámenie vady diela. Navyše, v tom čase už vady diela boli odstraňované iným subjektom - pánom L., ktorý však nebol účastníkom obchodno-právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi žalobcom a žalovaným.

Keďže žalovaný na svoje tvrdenie o existencii vady diela, jej včasnej reklamacii voči žalobcovi a voľbe nároku z vadného plnenia neunesol dôkazné bremeno a zároveň keďže žalovaný v konaní tieto skutočnosti namietal, krajský súd správne postupoval, keď žalovanému v súlade s ust. § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka nepriznal nárok z vadného plnenia a s poukazom na uvedené žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela v sume 89 547,50 Sk s príslušenstvom podľa ust. § 548 ods. 1, § 369 a § 502 Obchodného zákonníka, pretože zo zákona žalobcovi ako zhotoviteľovi vznikol nárok na zaplatenie ceny diela jeho vykonaním.

Dovolací súd tiež nezistil žiadnu vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 241 ods. 2, písm. b/ O. s. p., t. j. ďalšieho dovolacieho dôvodu, uplatneného v dovolaní žalovaným. Podrobným preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza podstatný obsah prednesov, stručne vykladá, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval. Týmto dal odpoveď na tie otázky nastolené účastníkmi konania, ktoré majú pre vec podstatný význam a dostatočne objasňujú skutkový

a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd pri procesnom dokazovaní, teda pri zhromažďovaní potrebných správ pre utvorenie poznatkov o skutkovom stave veci, postupoval v súlade s § 120 ods. 1 O. s. p. Námietky dovolateľa, že krajský súd sa nedostatočne zaoberal posúdením svedeckej výpovede Ing. Ž. a p. A., resp. opätovne ich vypočul v odvolacom konaní, ďalej že sa dostatočne nezaoberal stanoviskami Školiaceho strediska Banská Bystrica, resp. vykonal navyiac dokazovanie na zisťovanie miest, na ktorých sa malo plynovanie pšenice realizovať, ako aj na množstvo, ktoré sa malo po plynovaní nachádzať v sklade a následne odpredať, dovolací súd nepovažoval za právne relevantné, pretože vo vzťahu k uplatnenej námietke žalovaného ohľadne tvrdeného vadného plnenia zo strany žalobcu ako zhotoviteľa bolo relevantnou skutočnosťou to, či žalovaný v konaní preukázal alebo nepreukázal, že si vo vzťahu k zhotoviteľovi diela uplatnil riadne a včas právo zo zodpovednosti za vady diela v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Prešove, vrátane zistenia skutkového stavu veci a jeho právneho posúdenia. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 243b ods. 1 O. s. p. dovolanie žalovaného zamietol.

V dovolacom konaní bol úspešným účastníkom žalobca, ktorému podľa ust. § 243c v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo voči žalovanému právo na náhradu trov dovolacieho konania. Z uvedeného dôvodu dovolací súd priznal žalobcovi trovy dovolacieho konania za 2 úkony právnej služby po 111,21 Eur (prevzatie veci a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k dovolaniu žalovaného) a 2x režijný paušál po 6,95 Eur podľa ust. § 10 ods.1, § 14 ods.1, písm. a/, c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 651/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. celkom trovy dovolacieho konania v sume 236,32 Eur. Súd nepriznal právnemu zástupcovi žalobcu odmenu za úkon - ďalšiu poradu s klientom pri zdôvodňovaní dovolania presahujúcu 1 hodinu, pretože vykonanie tohto úkonu a jeho účelnosť v dovolacom konaní nebola súdu preukázaná.

Námietku žalobcu, že súd prvého stupňa pochybil, keď dovolanie doručil priamo žalobcovi, pričom ho mal doručiť jeho právnomu zástupcovi, dovolací súd nepovažoval za dôvodnú. Právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni v spojení

s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, t. j. dňom 17. 03. 2008 zanikla plná moc pre advokáta JUDr. J. Č., udelená mu žalobcom dňa 08. 04. 2004. Dovolanie žalovaného súd prvého stupňa správne doručil žalobcovi dňa 10. 09. 2009, pričom žalobca splnomocnil na svoje zastupovanie v dovolacom konaní advokáta JUDr. Č. na základe plnej moci zo dňa 21. 12. 2009.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová